

(esse)

Dünən şəhəri qaralığa qərq edən günəş hələ doğulmamışdı. Hələ ayılmamışdı şəhər. Dəniz boz buludlara ayna tuturdu. Ona görə də boz görünürdü.

- "Bu gün balıq tutmağa gedəcəm" - deyə, sevincə qışqıraraq otaqdan çıxır, sevinci boyundan böyük olan balaca oğlan. Anası gülümşünür. Gecədən narahat yatdığı üçün bunu zorla etdiyi anlaşılır. Ancaq o bunu anlamaq üçün həm çox uşaqq, həmdə çox xoşbəxt idi. 10 yaşına dünən qədəm qoymuşdu. Tortun üstündəki şamları üfürəndə diləyini demişdi, oda atası kimi qayıqla balıq tutmağa çıxməq istəyirdi.

- "Deyəsən bu gün balığa gedəsi olmayıacığı" - qışlarını çatıb boz buludları gözdən keçirərək dodaqaltı deyinən atasını güya eşitmədi. Elə oda eşitsin istəməmişdi. - "Hə ata tələs"...

Ana qapıda dayanıb. Yuxulu gözlərlə izləyir onları. Beynində gecə gördüyü yuxu. Qara qağayılar. Yem axtarırlar. Çoxdular. Olduqca çox. Səsləri qulaq batırır. Yağışda dayanmadan yağır...

Qıyar gözlərini. Deyəsən ayılır yavaş - yavaş. Oğlu dartır balıqlara tələ üçün düzəldilmiş höriyüy.

- "Tələs ata, tələs"...

Əl sallıyrı ana, - "Allaha əmanət olun" deyir. Su atır, suya gedən adamların dalınca..

Birdə dönüb baxır oğul anaya. Gülümseyir, - "Salamat qal ay ana" ... Ömrünün yarısını dənizdə keçirən adamın qışlarının düyüünü açılmayıb dənizin ortasında. Fırtına olacaq deyir. Yenə dodaq altı. Yenə eşidir oğlu. Güya yenə eşitmır. Onsuzda oda eşitsin istəməmişdi.

Qayığın motorunun səsi əks səda verir. Zarafat deyil. Fırtına başlayacaq. Gözünü bayadandan bəri atlığı tordan ayırib atasına baxanda ciddiliyi başa düşür. Həyəcanlanır. Dörd bir yanları ucsuz bucaqsız dəniz. Özünü danlayır. O məcbur eləmişdi atasını. Neçə ay idi bu günü gözləyirdi. Kaş atmasını eşidəydi. Nehlət şeytana indi danlanmaq üçün gec ididi. Atasını töşvişli görüb birazda həyacanlanır. Birazdan fırtına başlayarsa qayığın aşacığını bilirdi çünki ata.

Cəld qayıqdakı böyük, 10 litirlik su qabını dənizə boşaldır. Kəndirlə o qabı möhkəm - möhkəm oğlunun belinə bağlayır.

- "Əgər qayıq aşarsa, bu səni suyun üzündə saxlayar". Deyir ata. Həyəcanlıdlar iki-sidə. Gözlədikləri kimi də olur. Fırtına başlayır. Qayığı çevirir külək. Bir birindən bərk bərk yapışmaqlarına baxmayaraq, güclü dalğa alır oğulu, atanın güclü qollarından. Bir neçə dəqiqə bos suda əllərini gəzdirir. Boşa çıxır əlləri. Taqətdən düşür. Çətinliklə üzərək sahilə gəlir. Ancaq nə qədər gözləyir oğlundan səs çıxmır. Bircə bu olmayıydı. Səhərdən doğulmağının gözlədikləri günəş də batmağa tələsirdi.

Hardansa qara qağayınlarda uçub göldilər. Xilas edicilərdə gəldi gecəni yaran işıqlarıyla... Dörd saatlıq axtarışdan sonra tapılmışdı oğul. Belində 10 litirlik dəniz suyuyla dolu qabla birlikdə. Ahhh bu necə dəhşətlidir... Oğlunu xilas etmək üçün fikirləşdiyi çıxış yolu onun sonu olmuşdu. Qabın qapağını bağlamamışdı.. Tükürpədici qışdırıq yayılır sahil boyu kəndlərə... Qara qağayınlarda uçub gedirlər.. Dəniz kənarında qaçan alabaş da ayaq saxlayır. Günəş daha doğulmur, Buludlar da ağlayır...

Əsmər HÜSEYNXAN